

XXI.

Forflag til Lov

om

Forhøielse af Invalideforsørgelser.

(Fremfat i Landstinget d. 6. Oktbr. 1882 af Finansminister Estrup.)

§ 1.

Samtlige Invalideforsørgelser, der oppebæres eller fremdeles maaatte blive tilstaaede i Genhold til Lov af 9de April 1851 § 12 og §§ 16—18, forhøies med 25 pCt. af det Beløb, enhver saadan Forsørgelse udgjør i Overensstemmelse med Lovene af 9de April 1851, 24de Februar 1858 og 20de November 1876 § 27, dog ikke medregnet den Del af samme, der er beregnet alene efter Tjenestegrad og Tjenestetid.

§ 2.

Fremdeles blive de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser, der oprindelig af Fonden af 1801 til Understøttelse for Kvæstede og Efterladte, Krigshospitalskassen, Landmilicefonden eller Søværnshusfonden ere tilstaaede Invalider, at forhøies med 25 pCt. af deres nuværende Beløb, dert indbefattede de i Genhold til Lovene af 24de Februar 1858 §§ 2 og 3 samt af 20de November 1876 § 28 bevilgede Forhøielser.

§ 3.

Forhøielse af Forsørgelse eller Pension (Understøttelse) overensstemmende med de i foranstaaende §§ 1 og 2 givne Regler kan Finansministeren tilstaa, selv om selve Forsørgelsen eller Pensionen (Understøttelsen) i Medfør af Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 ikke længer udredes af den almindelige Invalidefond.

§ 4.

Med Fastsættelsen af alle ovennævnte Forhøielsesbeløb bliver at iagttage, at den hele Forsørgelse (Pension eller Understøttelse), som enhver Paagældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udbetales med lige store maanedlige Beløb. Årsbeløbet forhøies derfor i mødende Tilfælde saameget, som dertil udfordres.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1883.